

Mødet genoptaget Kl. 1⁵⁵.

Man gik derpaa til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 11 af 21. Januar 1925 om Bekæmpelse af Bipest.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5999; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1126.)

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Vands Afledning og Afbenyttelse af 28. Maj 1880.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6001; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1127.)

Sagen sattes til Forhandling.

Gregersen: I en Aarrække er der i større og større Udstrækning foretaget store Grundforbedringsarbejder dels ved Opdyrking og Mergling, dels ved Dræning, Vandafledning og Regulering af Vandløb. I en Tid, da der er Mangel paa Arbejde, er en saadan Udvikling prisværdig, og fra det offentliges Side bør der ydes denne Sag de bedste Betingelser at arbejde under. Den Slags Foretagender giver ikke blot Arbejde i Øjeblikket, men bevirker en større Ydeevne af Jorden og dermed større Udbytte for dem, der lader Arbejdet udføre. Men saadanne Vandafledninger og Vandreguleringer koster betydelige Beløb og bliver sjældent udført mod kontant Betaling; enten maa Pengene laanes, eller der gøres Udlæg af det offentlige. Der maa derfor være bestemte Regler, hvorefter saadanne Udlæg kan inddrives, hvis Beløbene ikke betaales godvilligt. I Henhold til Vandløbsloven af 28. Maj 1880 haves der for en Del

Udlæg Fortrinsret i vedkommende Ejendom, naar der bliver Tale om Udpantning, ligesom der haves Fortrinsret for kommunale Skatter, men denne Fortrinsret gælder ikke i alle Tilfælde, og der er derfor opstaaet en Del Tvivl og Usikkerhed angaaende hele dette Spørgsmaal, hvilket har bevirket, at man undertiden er betænkelig ved disse Udlæg. For at raade Bod herpaa og skaffe mere Ensartethed til Veje i dette Forhold, saaledes at der skabes Sikkerhed for, at Udlæg kan inddrives uden Tab, er nærværende Lovforslag fremkommet. Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale det til hurtig og velvillig Behandling.

Jensen (Aale): Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne tilsiige vor Tilslutning til, at der gives Adgang til Inddrivning af de Beløb, der er medgaaet til de i Lovforslaget omhandlede Arbejder, gennem Indførelse af lignende Bestemmelser, som gælder for kommunale Skatter, og vi kunde for saa vidt godt give hele Lovforslaget vor Tilslutning, men jeg skal i Anledning af Udtalelser i Bemærkningerne og i den højtærede Landbrugsministers Fremsættelsestale gøre nogle Bemærkninger. Den højtærede Landbrugsminister siger: „Ved Lov om Tinglysning af 31. Marts 1926 § 4 er det imidlertid foreskrevet, at Anlægsbidrag bl. a. til Afledning af Vand, der ved offentlig Foranstaltning er paalagt en Ejendom, skal tinglyses for at kunne gælde overfor en godtroende Erhverver af Ejendommen, medmindre der i Lovgivningen er hjemlet Kommunen Fortrinsret for Bidraget...“. Det er rigtigt, jeg har undersøgt den Paragraf i Tinglysningsloven meget nøje, og der staar i den, at Anlægsbidrag, der kommer til at hvile paa en Ejendom, skal tinglyses, men i Paragraffens sidste Stykke staar der, at hvis der senere i Lovgivningen maatte blive hjemlet en saadan Fortrinsret, som her er Tale om, kræves der ikke Tinglysning hverken for Anlægsbidrag eller for aarlige Bidrag. Det er netop dette, jeg nærer ikke saa lidt Betænkelighed ved, og jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, hvordan det egentlige forholder sig, for det ser jo ud, som om Lovforslaget ene og alene gaar ud paa at sikre Kommunernes Ret. Men dette synes jeg ikke er tilstrækkeligt, man maa ogsaa sikre den kommende Erhververs Ret. Man kan jo meget vel tænke sig, at en Anlægs kapital f. Eks. bliver afdraget i 10 eller 20 Aar, og en Køber fra en anden Egn kan da meget let risikere, at der paahviler den Ejendom, han erhverver, en saadan aarlig Afgift i en